د حضرت ناحوم نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

د مالِک خُدائ غصه د نینوه خلاف

۱ (۱) د ناحوم القوشی د رویا په کِتاب کښې د نینوه په حقله پیغام. (۲) مالِک خُدائ غېرتی او بدل اخستونکے خُدائ
پاک دے، مالِک خُدائ بدل اخلی او د قهر نه ډک دے. او مالِک خُدائ د خپلو دشمنانو نه بدل اخلی او خپله غصه د خپلو
دشمنانو خلاف جاری ساتی. (۳) مالِک خُدائ په مزه غصه کيږی، خو هغه ډېر طاقتور هم دے، مالِک خُدائ به مجرم بغېر
د سزا پرېږی نۀ ږدی. د هغۀ لاره په تېزه هوا او طوفان کښې ده، او وريځې د هغۀ د پښو دوړې دی. (۴) هغه سمندر رټی او
اوچوی، هغه ټول سيندونه اوچوی. د بسن او د کرمل شينکے اوچوی، او د لبنان ګلونه مړاوی کوی. (۵) د هغۀ د وړاندې
غرونه لړزيږی، او غونډۍ ويلی کيږی. او زمکه د هغۀ په حضور کښې لړزيږی، دُنيا او هر هغه څوک چې په کښې اوسيږی.
(۶) څوک د هغۀ قهر ته ودرېدے شی؟ څوک د هغۀ سخته غصه برداشت کولے شی؟ د هغۀ قهر لکه د اور په شان نازل
شوے دے، ګټان د هغۀ په وړاندې ټوکړې ټوکړې شول. (۷) مالِک خُدائ ښۀ دے، د تکليف په وخت کښې هغه مضبوطه
قلعه ده. او هغه د هغوئ حفاظت کوی څوک چې په هغۀ باور کوی. (۸) خو هغه به په يو زورَور سېلاب سره د نينوه خاتمه
وکړی، هغه به خپل دشمنان د لحد تيارو ته ورسوی. (۹) هغوئ څوک چې د مالِک خُدائ خِلاف منصوبه جوړوی هغه به
يې په يو ګزار سره سراسر برباد کړی. او د دويم ګزار ضرورت به ورته نۀ وی. (۱۰) د هغۀ دشمنان به د هغه سړو غونډې
چې په ازغو کښې راګېر وی او چې په خپلو شرابو نشه وی، هغوئ به لکه د اوچو بوسو په شان وسوزی. (۱۱) ستا نه، اے
نينوه، څوک راغلو چې د مالِک خُدائ خلاف منصوبې جوړوی، څوک چې بېکاره مشوره ورکوونکی دی. (۱۲) مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، "اګر کۀ اسوريان اِتحاديان لری او بېشمېره دی، هغوئ به ورک او تباه شی. اګر کۀ تاسو ما په
تکليف کړئ، اے يهوداه، خو زۀ به تاسو نور په تکليف نۀ کړم. (۱۳) اوس به زۀ د اسوريانو جغ ستاسو د څټ نه اخوا کړم
او ستاسو بېړی به وشلوم." (۱۴) مالِک خُدائ ستا په حقله حکم کړے دے، اے نينوه، "ستا اولاد به نۀ وی چې ستا نوم
پرې پاتې شی. زۀ به هغه جوړ شوی تصويرونه او بُتان تباه کړم کوم چې ستاسو د معبودانو په عبادتخانو کښې دی. زۀ به
ستا قبر تيار کړم، ځکه چې تۀ بدچلنه يې." (۱۵) په غرونو نظر د هغه چا پښو ته واچوئ څوک چې ښۀ زېرے راوړی، او د
امن و امان پيغام او د خلاصون اعلان کوی. اے يهوداه خپل اخترونه وکړئ، او خپلې عام منښتې کوئ. بدعمله به نور
هيڅکله په تاسو قبضه نۀ کوی، هغوئ به په مکمل توګه تباه شی.

د نينوه تباه کېدل

۲ (۱) اے نينوه، يو حمله کوونکے ستا خلاف راروان دے. د قلعې څوکيداری کوه، د لار څوکيداری کوه، خپل ځان په
حفاظت کړه، خپل ټول قوت استعمال کړه. (۲) اګر کۀ تباه کوونکو هغوئ تباه کړی دی او د هغوئ د انګورو باغونه يې
وران ويجاړ کړی دی خو مالِک خُدائ به د يهوداه شان او شوکت بيا قائم کړی لکه د اِسرائيل د شان او شوکت په شان.
(۳) د فوجيانو ډالونه سرۀ دی، جنګيالو يې سرې جامې اغوستې دی. په جنګی ګاډو لګېدلې اوسپنې ځلېدې په هغه ورځ چې
دوئ تيار وُو، او د دِيار نېزې يې په هوا کښې خوځولې. (۴) جنګی ګاډی د طوفان غوندې په کوڅو کښې تېريږی، په
چوکونو کښې مخکښې او وروستو ځی راځی. هغوئ لکه د چراغونو په شان پرقيږی، هغوئ لکه د برېښنا په شان په تېزه
تېريږی. (۵) بادشاه خپلو آفسرانو ته چغې وهی، هغوئ په خپل رفتار کښې په لار تينډک خوری. د ښار دېوال ته په تېزه

ورخلاص دی چې ځان ته د حملې مورچې تیاری کړی. (۶) د سیند دروازې کولاو کړے شوې دی، او محل په راغورزېدو
دے. (۷) د هغې مَلِکه برېنډه بوتلے شوه. د دې غلامانې جینکۍ لکه د ګوګوشتکو په شان ژړا کوی او هغوئ خپلې سینې
وهی. (۸) نینوه لکه د تالاب په شان دے او د دې اوبهٔ روانې دی. "ایسار شئ، ایسار شئ" هغوئ چغې وهی، خو هیڅ
څوک شا ته نهٔ ګوری. (۹) سپین زر لوټ کړئ. سرهٔ زر لوټ کړئ. د دې د ذخیرې څهٔ حد نشته، او د دې د ټولو خزانو
دولت ډېر زیات دے. (۱۰) هغه لوټ کړے شوه، خالی کړے شوه، ورانه ویجاړه شوه. زړونه کمزوری شول، پښې بې‌دمه
شوې، بدنونه په رېږدو شول، هر مخ زېړ شو. (۱۱) اوس نینوه هغه د زمرو غار چرته دے، هغه ځائ چرته چې هغوئ خپلو
بچو له خوراک ورکولو، چرته چې زمری او زمرۍ، او د دې بچی بغېر د څهٔ ویری نه ګرځېدل؟ (۱۲) زمری د خپلو بچو
دپاره کافی ښکار وکړو او د خپلې زمرۍ دپاره د هغهٔ ښکار په مرۍ غلے شو، خپل غار یې د ښکار د غوښې نه ډک کړو.
(۱۳) زهٔ ستاسو خِلاف یم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. زهٔ به ستاسو جنګی ګاډۍ وسوزوم، او تُوره به ستاسو ځوانان
زمری ووژنی. زهٔ به تاسو ته په زمکه ښکار پرې نهٔ ږدم. ستاسو د پېغام ورکوونکو آوازونه به نور نهٔ اورېدلے کېږی.

افسوس په نینوه

۳ (۱) افسوس دې وی په وژونکی ښارېې، چې د دروغو او د لوټ شوی مال نه ډکه ده، کله هم د مظلومانو نه خالی شوی
نهٔ ده. (۲) د کوړو ټسار ته، د پایو چغار ته، د آسونو ترپار ته، او د جنګی ګاډو درزار ته غوږ ونیسئ. (۳) په آسونو سوارهٔ
حمله کوی، پرقېدونکې تُورې او ځلېدونکې نېزې ښکاری. هر طرف ته بې‌شمېره زخمیان، د مړو ډېری، بې‌شمېره مړی دی،
او خلق په لاشونو ټینډکونه خوری. (۴) ځکه چې نینوه د یوې بې‌حیا زناکارې په شان ده، چې ناز نخرې کوی، او خپل
ښائست لکه د جادو استعمالوی، چا چې په کنجرتوب سره قومونه خپل غلامان کړی دی او په خپل جادو سره یې خلق
راګېر کړی دی. (۵) زهٔ ستا خلاف یم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. زهٔ به ستا لمن ستا په مخ دراوچته کړم. زهٔ به
قومونو ته تا لغړه کړم او مُلکونو ته به دې وشرموم. (۶) زهٔ به په تا ګند دروغورزوم، زهٔ به تا سپکه کړم او تا نه به یو
تماشه جوړه کړم. (۷) هغه ټول څوک چې تا ګوری هغوئ به تا نه وتښتی او وائی به، د نینوه نه کنډر جوړ شوے دے،
څوک به د هغې دپاره ماتم کوی؟ څوک به هم نهٔ وی چې تا له تسلی درکړی؟ (۸) آیا تهٔ د تیبس نه ښهٔ یې، چې د نیل په
دریاب باندې آباد دے، چې ګېرچاپېره ترې نه اوبهٔ دی؟ دریاب د هغې دفاع وه او اوبهٔ د هغې دېوالونه. (۹) ایتهوپیا او
مِصر د دې لامحدوده زور وو، فوط او لیبیا د دې اِتحادیان وُو. (۱۰) خو اوس هغه ونیولے شوه او جلاوطنه کړے شوه. د
هغې بچی د هرې کوڅې په سر کښې ټوکړې ټوکړې شُو. د غلامۍ دپاره د هغې په مشرانو پچه واچولے شوه، او د هغې ټول
مشران په زنځیرونو وتړلے شُو. (۱۱) تهٔ به هم لکه د نشیانو نشه شې، تهٔ به خپل ځان پټوې او د دشمن نه به پناه غواړې.
(۱۲) ستا ټولې قلعه ګانې لکه د اینځر د هغه ونو په شان دی چې وړومبۍ مېوه یې پخه وی، کله چې دا وخوځولے شی، نو
اینځر یې د خوړونکی خولهٔ کښې راوغورزېږی. (۱۳) خپلو فوجیانو ته وګوره، هغوئ ټول لکه د ښځو په شان کمزوری دی.
ستا د مُلک دروازې، ستا دشمنانو ته خلاصې دی. اور د دې اړمونه سوزولی دی. (۱۴) د محاصرې دپاره اوبهٔ ډکې کړه، او
خپلې مورچې مضبوطې کړه. خټه جوړه کړه، په پښو یې نرمه کړه، د خښتو د جوړولو دپاره یې تیاره کړه. (۱۵) خو اور به
تا وسوزوی، تُوره به دې په مینځ دوه کړی. دشمن به دې لکه د قحطۍ د مُولخانو په شان وخوری. تر دې کهٔ تاسو د قحطۍ
مُولخانو په شان ډېر هم شئ خو د تښتېدلو لار به مو نهٔ وی. (۱۶) تا د خپلو سوداګرو شمېر زیات کړے دے تر دې چې د
هغوئ شمېر د آسمان د ستورو نه هم زیات دے، خو لکه د مُولخانو هغوئ زمکه صفا کړی او بیا والوځی او لاړ شی. (۱۷)
ستا محافظان د قحطۍ د مُولخانو په شان دی، او ستا آفسران د قحطۍ د مُولخانو د لښکر په شان دی چې په ژمی کښې په

دیوالونو کښېنی. خو کله چې نمر راښکاره شی نو دوئ والوځی او لاړ شی، او چا ته نۀ معلومېږی چې چرته ځی. ۱۸ اے
د اسوریې بادشاه، ستا د قوم شپونکی اودۀ دی، ستا مشران د آرام دپاره پراتۀ دی. ستا خلق په غرونو خوارۀ وارۀ شوی دی
او څوک نشته چې دوئ رایوځائ کړی. ۱۹ ستا زخم هیڅ یو څیز هم نۀ روغوی، ستا زخم وژونکے دے. هر څوک چې
ستا په حقله ستا په راغورزېدو خبر شی هغه لاسونه پړقوی، ځکه داسې څوک نشته چې ستا د نۀ ختمېدونکی ظلم نه
خلاص شوی وی.